

Dr. Hermann Reuss (1848 - 1931)

Narodil se dne 5. dubna 1848 v rodině Ludwiga Reusse, vládního lesního rady anhaltského vévody. Po absolvování gymnázia v Arnshergu se rozhodl pro jednorocní praxi lesníka eléva v lesích knížete Wittgensteina ve Vestfálsku a současně v letech 1867 – 1869 navštěvoval královskou lesnickou akademii v saském Tharandtu Mladého H. Reusse vyučil lesnictví především jeho otec, z dalších učitelů se připomíná vrchní lesmistr a ředitel zmíněné akademie August Bernard (autor cenných *Geschichte der Waldwirthschaft*) a lesní ředitel Heinrich Burckhardt. Poté se stal na jeden rok frekventantem lesnického kursu v Hannoveru a jednorocním dobrovolníkem v době německo-francouzské války v letech 1870-1871. Své první místo Reuss nastoupil v Hannoveru, v královském lesním zařizovacím úřadě. Již na podzim roku 1872 přešel do služeb knížete Colloredo-Mannsfelda v Čechách s titulem lesní inženýr. Na jeho majetcích se pod vedením svého otce, tehdy lesního rady zmíněného šlechtického velkostatkáře, zaměstnával novým vyměřováním a zařízením lesů. Pilným samostudiem se připravil ke složení ministeriální státní zkoušky lesnické, kterou velmi úspěšně složil v druhé polovině sedmdesátých let ve Vídni, a stal se pak přednostou knížecího lesního úřadu v Dobříši a roku 1879 lesmistrem.

H. Reuss brzy proslul jako úspěšný člen lesních a okresní odhadní komise pro vyměřování pozemkové daně. Zasedal jako zkušební komisař v komisi pro vyšší státní zkoušku lesnickou v Praze, předsednictvech vrcholných lesnických sjezdů a spolků. V době poměrně častých mniškových kalamit s katastrofálními důsledky v Čechách vynikl energickým vystupováním proti těmto škůdcům a psal o nich i odborná pojednání.

Svou odbornou literární činnost zahájil H. Reuss roku 1878 a přispíval například do *Österreichische Forst – und Jagdzeitung*, *Österreichische Vierteljahresschrift...*, *Zentralblatt für das gesammte Forstwesen*, *Forstwissenschaftliches Zentralblatt*, *Wiener allgemeine Forst- und Jagdzeitung*, *Sudetendeutsche Forst- und Jagdzeitung*, *Naturwissenschaftliche Zeitschrift für Forst- und Land- und forstwirthschaftliche Unterrichtszeitung*, *Güterbeamten-Zeitung*, *Weisskirchener Hefte*.

Ze samostatných spisů je třeba jmenovat *Mitteilungen aus dem fürstlichen Versuchsanlagen in Dobříš* (Sdělení z lesnických pokusných zařízení v Dobříši), *Die forstliche Ausstellung 1890* (Lesnická výstava 1890), *Anleitung zur Bekämpfung der Nonne* (Návod k potírání mnišky), *Die Schältschäden durch Hochwild* (Škody loupáním vysokou zvěří), *Die forstliche Bestandesbegründung* (Zakládání lesních porostů) a slavnostní spis k oslavě 50. výročí založení moravsko-slezské vyšší lesnické školy Úsov – Sovinec – Hranice na Moravě, Brno 1902. Jeho odborné práce měly velkou vážnost i u profesorů vídeňské Vysoké školy zemědělské, tato škola mu také nabídla vedení Ústavu pro ochranu lesů. Podle profesora J. Konšela sestrojil H. Reuss registrační průměrku, vytvořil šablonu mýtního postupu se zřetelem na působení větru a doporučoval jako ochranu proti větru v tyčkovinách zavádět střídavé probírkové pruhy a proti páčivé síle větru pak závaly kamením podél ohrožených stěn. Své další organizační schopnosti nevěnoval H. Reuss proti očekávání věhlasnému vídeňskému učilišti, nýbrž stejně věhlasné moravsko-slezské vyšší lesnické škole v Hranicích na Moravě.

Školu založil v lichtenštejnském zámku v moravském Úsově v říjnu 1852 Moravsko-slezský spolek pro lesnickou školu. Byla nejstarší fungující soukromou lesnickou školou v Rakousko-Uhersku. Škola se stěhovala nejprve v roce 1867 z Úsova do Sovince a v roce 1896 do Hranic. Kuratorium vyšší lesnické školy moravsko-slezského spolku lesnického představovali – Prezident: JUDr. Otto říšský hrabě Serenyi z Kis – Serenyi, c.k. komoří, majitel řádu Františka Josefa s hvězdou, říšský zemský poslanec, majitel Velkostatků atd. Presidentem od roku 1894. I. náměstek: Ferdinand August hrabě Spiegel z Disenburku-Haux-Ledenu, čestný rytíř řádu Německých rytířů, Velkostatkář. I. náměstkem od roku 1894. II. náměstek: Rudolf Rieger, lesní a hospodářský rada.

Pro nové působiště v Hranicích povolal zmíněný spolek, za v pořadí pátého ředitele školy, tehdy skoro padesátiletého, uznávaného knížecího lesmistra Colloredo-Mannsfelda, Hermana Reusse.

Po dobu více než dvaceti let, tady do roku 1917, H. Reuss vyučoval a vychovával lesnický dorost s velkým osobním nasazením, díky úspěšné reorganizaci, vytvořil ze školy moderní ústav s internátem. V roce 1917, takřka jako sedmdesátiletý muž, vstoupil H. Reuss do služeb hraběte Bertholda v Buchlovicích u Uherského Hradiště. Vedl správu všech jeho statků až do své smrti, aniž si vytvořil prostor pro odpočinek. Zemřel 26. února 1931. Je pochován na hřbitově v Hranicích.

Jeho hrobka je stále pečlivě udržovaná. Dr. Ing. Herman Reuss zapomenutý německo–český lesník si jako zasloužilý a schopný lesník, pedagog a odborný spisovatel zasluhuje velké úcty.

Zpracoval Ing. Vladimír Šmíd